

מ"ת 4783/02/19 - טרקין זרד נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

מ"ת 4783-02-19 מדינת ישראל נ' זרד
תיק חיצוני: 67100/2019

מספר בקשה: 9

טרקין זרד ע"י ב"כ עו"ד נחמי פיינבלט

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר להורות על שינוי תנאי מעצר בית, ולהתיר למבקש לצאת ממעצר הבית בו הוא נתון בביתו בג'סר-א-זרקא לעבודה כמנהל פרויקט להקמת בניין מגורים בחיפה, ולשנות את כתובת מעצר הבית לחיפה, וזאת בכפוף לתסקיר שירות מבחן שיתקבל בעניינו.

רקע:

ביום 12.2.19 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה, ונהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 39א, 64ד(א) ו 64ב(א1) לפקודת התעבורה, עבירות מיום 11.2.19.

על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 11.2.19 בסמוך לשעה 18:26 נהג הנאשם ברכב פרטי ברחוב עומר בן אלכטאב סמוך למסגד המרכז בכפר ג'סר-א-זרקא, סירב לדרישת שוטר לתת דגימת אוויר נשוף על מנת לאתר אלכוהול בגופו, על אף שהוסברה לו משמעות הסירוב, ובנסיבות אלה נהג ברכב בקלות ראש כשהוא שיכור.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר הנאשם ופסילה עד תום ההליכים נגדו.

בדיון שהתקיים ביום 24.2.19 הצדדים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, ומיקדו טיעוניהם לעניין חלופת מעצר; ולאחר עיון בחומר הראיות ושמיעת טיעוני הצדדים, הורה בית המשפט על שחרורו של הנאשם בתנאים, כפי שפורטו בהחלטה, לרבות מעצר בית לילי בביתו ופסילה עד תום ההליכים, וזאת עד לקבלת תסקיר מעצר בעניינו. על החלטה זו עררה המאשימה (עמ"ת 36620-02-19), ובהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 17.2.19, על יסוד הסכמת הצדדים, הורה בית המשפט על מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני, בכפוף לקבלת אישור מיחידת האיזוק

האלקטרוני, וזאת עד למתן החלטה אחרת לאחר קבלת התסקיר. בנסיבות בהן הנאשם לא הציע פיקוח אנושי, לא ניתן היה ליישם מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני, ובהחלטה מיום 19.2.19 הורה בית המשפט על מעצרו של הנאשם עד למתן החלטה אחרת, לאחר שיתקבל תסקיר המעצר. על החלטה זו ערר הנאשם (עמ"ת 50163-02-19); ובדיון בערר הציג הנאשם מפקח אמין, ובית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני בתנאים כפי שפורטו בהחלטה, לרבות איסור צריכת אלכוהול, עד עיבוי מערך המפקחים או עד אשר יתברר אם ניתן לבחון חלופה כזאת או אחרת בהתאם לתסקיר שהוזמן. בהמשך, עובה מערך הפיקוח ב-3 מפקחים נוספים.

ביום 4.3.19 התקבל תסקיר מעצר בעניינו של הנאשם; ובהחלטה מיום 7.3.19, לאחר שניתן משקל להמלצות שירות המבחן, הורה בית המשפט על ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני בו היה נתון הנאשם, והעברתו למעצר בית בפיקוח הערבים שכבר אושרו, וחזרתו של הנאשם לעבודתו במשרד של אחיו הנמצא באותו בנין מגורים של מעצר הבית, בימים א'-ה' בשעות 08.00 - 16.00, וזאת בפיקוח אנושי רצוף של מי ממפקחיו, והעמדת הנאשם בצו פיקוח מעצר.

בדיון שהתקיים בתיק העיקרי ביום 20.3.19 עתרו הצדדים במשותף לדחייה נוספת עקב ניהול מו"מ, ודיון בתיק נקבע ליום 30.4.19; ועקב נסיבות אישיות של המותב שדן בתיק, נדחה הדיון ליום 19.6.19.

ביום 15.4.19, ובחלוף 5.5 שבועות ממועד שחרורו של המבקש למעצר בית ולעבודה, עתר המבקש לשנות את תנאי מעצר הבית באופן שיותר לו לצאת לעבוד כמנהל פרויקט להקמת בנין מגורים בחיפה ולשהות במעצר בית לילי בחיפה, וזאת בכפוף לתסקיר שירות המבחן שיתקבל בעניינו.

בדיון שהתקיים בפני ביום 7.5.19, בהיעדר המבקש אשר לא התייצב מפאת מחלה, חזר וביקש ב"כ המבקש להפנות את המבקש לתסקיר שירות המבחן, לאור ההליך הטיפולי שהוא עובר ועל מנת לבחון אפשרות לשינוי במקום עבודתו מחוץ למשרד בו הוא עובד היום, וזאת מבלי לקבוע מסמרות לעניין שעות העבודה ו/או הפיקוח, ואלה ייקבעו על ידי שירות המבחן.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין מקום לשנות את תנאי השחרור, כפי שנקבעו בהחלטה מיום 7.3.19, מן הטעם שלא נשתנו הנסיבות, ולא חלף זמן מאז ההחלטה, במיוחד שעה שכבר הותר למבקש לצאת לעבודה. עוד נטען, כי אין לאפשר יציאה לעבודה במקום מרוחק, בעיר אחרת, בנסיבות בהן לא ניתן יהיה לפקח על נגישות לאלכוהול.

הצדדים הסכימו כי ההחלטה תינתן בהיעדרם.

דין

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: החוק) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

דהיינו: נאשם ששוחרר לחלופת מעצר רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע לתנאי השחרור, אם

נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות, או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

נפסק, כי "אמנם, הגשת בקשות לשינוי תנאי השחרור ממעצר היא זכות דיונית של הנאשם, אך משדיון מעמיק בבקשותיו מצריך הקדשת זמן ומשאבים מצד הרשויות - בהן בתי המשפט, רשויות התביעה ושירות המבחן - ראוי שייעשה בזכות זו שימוש סביר ומידתי." (בש"פ 1523/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 22.02.2018)).

אני סבורה, כי כך לא נעשה במקרה דנן.

בענייננו לא חל שינוי בנתונים הבסיסיים הרלבנטיים בעניינו של המבקש מאז ההחלטה בענין שחרורו בחלופת מעצר למעצר בית ולעבודה. לא ארעו עובדות או נסיבות חדשות, וגם לא חלף זמן ניכר מאז החלטת השחרור, אשר עשוי היה במצב מתאים להצדיק פנייה בבקשה לעיון חוזר. משכך, לא עמד המבקש בתנאיו של סעיף 52(א), ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

הפסיקה קבעה כי המונח "זמן ניכר" הוא גמיש ויש לפרשו בהתאם לנסיבות כל מקרה על רקע איזון שעל בית המשפט לערוך בין האינטרס הציבורי כי המבקש ימשיך לשהות בתנאים שנקבעו בהחלטת השחרור ובין הפגיעה הנגרמת למבקש כתוצאה מכך. ראו בש"פ 913/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.02.2008); ובש"פ 6286/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.08.2006). וראו עמת (מחוזי חיפה) 29160-04-19 **מנוב נ' מדינת ישראל** (28.4.19), כב' השופט ניצן סילמן:

"חלוף הזמן הקבוע בסעיף 52 לחוק המעצרים מטרתו לבסס אמון ביהמ"ש במי שמבקש לשנות מתנאי חלופת המעצר. ברי כי בפרק זמן כה קצר לא ניתן לבסס אמון. אכן, הפסיקה קבעה כי חלוף הזמן הינו נסיבה ספציפית לאדם, פרק זמן ייחשב כניכר בין השאר בהתחשב בסוג הגבלת החירות (מעצר ממשי, מעצר באיזוק, חלופה) בסוג האישום, בהתנהלות העורר ובנסיבותיו הספציפיות. דווקא החלת תנאים אלו, אשר הותוו למשל בבש"פ 7371/17 **רוחאן נ' מדינת ישראל**, בהתייחס לעורר כאן, יביא לתוצאות לפיהן דין הערר להידחות."

אני סבורה, כי ההחלטה שהתקבלה ביום 7.3.19 לשחרור המבקש למעצר בית ולעבודה במשרד בתנאים שנקבעו, שיקפה את האיזון הראוי בין הסיכון שהמבקש מהווה לציבור משתמשי הדרך, לבין זכויותיו של המבקש; ואין מקום, לאחר זמן קצר של כ- 5.5 שבועות (מועד הגשת הבקשה) או חודשיים (מועד הדיון בבקשה), לערוך בו שינוי; ולא מדובר בפרק זמן משמעותי דיו כדי ללמד על חלוף זמן ניכר או שינוי מהותי של הנסיבות לצורך בקשה לעיון חוזר בהתאם לתנאי סעיף 52 לחוק, במיוחד שעה שמדובר בחלופה ולא במעצר ממשי או באיזוק, שאז חלוף הזמן אמור להיות ממושך יותר (עמת (מחוזי חיפה) 29160-04-19 **מנוב נ' מדינת ישראל** (28.4.19), והדברים יפים במיוחד לענייננו, שעה שכבר הותר למבקש לצאת לעבודה. העובדה שהמבקש התקבל לתפקיד ניהול פרויקט למגורים בחיפה אינה נסיבה מיוחדת המצדיקה התחשבות מיוחדת, ובוודאי כאשר ב"כ המבקש התמקד בדיון בצורך עתידי ולא ספציפי לשילוב בעבודה.

בהעדר עילה לעיון חוזר, אין מקום לשחרור ממעצר בית "בשלב", כפי שנקבע בבש"פ 4152/91 **פלוני נ' מדינת**

ישראל (פורסם בנבו, 26.11.1991):

"תופעה שהיא חוזרת בבתי המשפט, וגם בבית משפט זה היא שנאשם שנעצר, או שמבקשים את מעצרו, שוטח תחינתו בבית המשפט ומבקש לשחררו, ומציע כי תנועותיו תוגבלנה בכל שעות היממה; בית המשפט נענה לו ולא חולפים ימים רבים ובאה בקשה לשנות את התנאי הזה, כי הוא מכביד (במקרה דנן כי הוא מפריע למבקש לעבוד בעבודה שהוצעה לו). הענות חיובית לפניות כאלה תתפרש בעיני הציבור, נאשמים וסניגוריהם כי הנה נפתחה דרך להשתחרר מהמעצר וגם ממה שנקרא 'מעצר בית' בשלבים. הנאשם המציע את המגבלות שהושתו עליו חייב להיות נאמן להצעתו. רק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המלמדות על שינוי מהותי במצב יצדיקו עיון חוזר ושינוי התנאי."

בנסיבות אלה, גם אינני מוצאת מקום להורות בשלב זה על תסקיר מעצר משלים.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ט, 12 מאי 2019, בהעדר הצדדים.